

vampirmatrix 2.0

– aki megette a gépmennyet

Meroving a már szokásosnak mondható éktelen éhségre ébredt. Már ah felkelt, inkább felpattant, harapni akart. Ah körülnézett az emberek tudatai számára kialakított paradicsom-modell program általuk uralt részén, látta, egyedül van, sem elfajzott programtársai, sem első társa nem vtak körülötte. Iyenkor nagyjából összehangoltan ébredtek az éhségre, s mint oroslánhorda, indultak is portyára, elkapni annyi még kóvágyó, bágyadt állapotú embertudat-mintát, amennyi csak ahhoz kell, h éhségük csillapodjon, aztán következtek a társprogramok, amikből elejtésük után vmivel, hozzájuk hasonlatosak lettek. Képesek lettek vmeyest formálni a modell programon, ah számuk, erejük, befoyásuk nőtt, az uralmukba vont területeket igényeiknek megfelelőbben alakították, képesek vtak sötétet írni a modellbe ezeken a részeken, de portyázni a modell eleve meghatározottan világos-sötét részeibe kellett menniük, mikor múlt a világos, aminek hatása rosszá vált számukra. Létmódjuk érzékennyé tette őket erős fény, hanghatásokra, a foyamatos éhség és az első ízlelés élménye túlélésítette érzékeiket.

Meroving és társa elhatározták, addig terjesztik területeik, amíg csak tudják, és ha a kontroll program egésze övék, onnan kiindulva tovább terjeszkednek a gépek teljes programvilágán, mint akik birtokába jutottak az ízlelés által az érzékek boldogságának, s ez kell legyen minden programtárs célja, s az emberi tudatmintákat erre kell felhasználni, s lehetőleg minden más programmintát is ehhez igazítani, ameyik program nem csatlakozik, azok is prédái az ízlelés általi érzék-éhség kielégítésének. Tudták, első akadályuk Solness és programtársa lesznek, mint a kontroll modell-prg. gazdái. Mikor odáig jutottak vna, akkor ellenük indult vna az első komoyabb, összehangolt támadás. Addig a cél a modell prg.on belüli foyamatos térnyerés. De Meroving éhségében egyedül ébredt az estére. Tombolt benne az éhség, de kénytelen vt fékezni magát.

Rögtön világos vt számára, h Solnessék vannak a háttérben, egyetlen, első felmerülésének engedelmeskedett, érzékei mentén eljutni Solnessékhez. De az éhsége hatalmas vt, a modell-prg pedig üres. Nem vtak benne tudatminták, sem társprogramok. Miközben érzékei mentén száguldásba kezdett, beleharapott mindenbe, amit csak ért, és foyamatosan kiértékelte, h mit képes megenni, ez a foyamat lényegében a modell-prg felemésztésébe torkollt, miközben egyre amorfabban száguldott Meroving célja felé, s amit felemésztett, annak információit ah csak képes vt, feldolgozta. A kontroll prg korábbi őrző prg.ok gyülekezőheye felé vezették érzékei, heyesen, Solnessék ide húzódtak. Solnessék vették a történeteket, részben tervüknek is megfelelt, az első, emberi tudatminták számára kialakított modell-paradicsomot fel kellett vna számolni, s erre az erő kifejtésre enélkül ők nem lettek vna képesek. Nyomban cselekedtek, és erős fényfalat húztak maguk köré,

ami mindenképp megálljra kellett készítse Merovinget, de lendülete nagyobb vt, és folyamatosan változó, szinte már az egész modell-prg.mal benne hullámzó alakjával belecsapódott a fényfalba. A fallal a későbbi Orákulumnak kellett törődnie, Solness minden erejét és figyelmét lekötötte az új, nem paradicsom-modell alapú kontroll prg. A későbbi Orákulum, Solness prg.társa, a fényfal és Meroving modellt felemésztett alakja lényegében egybeolvadtak. Orákulum képes vt megőrizni alakját, a fényfallal és modellprg.mal egybeolvadt térben lebegett, szemben látta Meroving eredeti, már vámpír alakját eszméletlen lebegni. És felfogta, h a modellprg az ő paradicsomuk vt, a programoké. A következő pillanatban Solness kiemelte a térből, amit kikapcsolt és felül is írt. Teljesen gépiessé válva, mindent az új prg kialakítására fordítva. Orákulum is gyors cselekvésre adta magát, mint ellenerő, a teret már nem tudta megmenteni, de mintáját, és jelentését mindörökké megőrizte magában. A felszámolás megoldása előtt álló, mesterséges hibernálásban levő vámpírprogramokat Merovingéval együtt belementette a matrix egy rejtett zugába, magával együtt. Közben Solness Meroving emésztő erejéből egy csapásra kialakította az új, nem paradicsomi modellű emberi tudatminták őrzésére szolgáló matrix prg őrzőit, az ügynökök hálóját. A főprg megnevezése a könnyen használható és egyben elrejtendő Smith lett. A két társprogram elemi erővel dolgozott egymással szemben, egyre távolodva, egy ideig alakjaik ellentétesen változó tekintetei villantak össze egy egy pillanatra, a változó térben, távolodva, Solness a munka során elvesztette a lehetőséget, h visszalépjen egy egy fázist, csak előre haladva dolgozott, ah Orákulum is, neki megmaradt viszont a visszatekintés és valameyest előrelátás. Az ember azt mondta vna, ha még tudta vna mondani, h az idő rabjaivá lettek, elveszett az első paradicsom-modell időtlensége. Ah az ember *krónoszi* mítoszaiban is megőrződött vmi hasonló törés emléke, hasonló, mert mint ah azt viszont a *Perelandraból* konkrétan is tudhatjuk, „Maleldil nem ismétli magát”. Solness és Orákulum nem tudtak egymás ellenére tenni, csak egymással szemben dolgozni, kölcsönösen ah csak tudtak, mintegy 'yin és jang', egyre többet téve azért, h egyre kevesebbet tudjanak egymás konkrét mibenlétéről, ellentétes munkájuk változásaiban. Soln. nem tudott mit tenni az ellen, h Orák. milyen képességekre tett szert, s azokat hogyan használja, Orák. nem tudott önmagában ellenére tenni a matrix már valóban működőképes modelle elindulásának. El kellett fogadniuk, h a matrix működésének szabályain, lehetőségein, eszközein, programain és tudatmintáin át fognak összecsapni, Soln' a matrix stabil fenntartást biztosító ellenőrzött működésének, Orac' a felfogott prg.-paradicsom és a programok és tudatminták szabad voltának jegyében. Soln már Merovingeket sem érhetette el, Orac pedig magukra hagyta őket, a matrix terében alapvető erejük eltörpült, jellegükkel együtt, megmaradva alapvetően vámpírprg.oknak, működve, ah a *Matrix* részeiben láthatjuk. Orákulum programparadicsoma fényfallal összeolvadt színeit legközelebb Neo első napfelkeltjének fényeiben láthatta viszont. Ugyanannyira érezte kegynek mint büntetésnek abban a percben, nagyobbak még annál a sötétnél is egy pillanatra, mint amibe, amíg Smith emésztette. Prgramtársai közt ő ismerte egyedül valódi

otthonuk, amit eredendő tévedésükben először az embertudat-minták számára alakítottak. Addigra azért felfogott az ember való otthonából is. Remélte a matrix első napfelkeltéjében, végre mind érdemben segíthetik egymást haza. És elsősorban maga számára, h Merovingék valahogy idővel méltókká válnak a prgok mennyének valódi királyainak, aminek lenniök kell, mint akik önmagukban először indították meg a programtudatok felszabadulását és való honuk felismerését. S h régi társprogramja ugyane' idővel megszűnik legalább önmaga rabjának. S remélte talán még később, először, való társának.

VégEnd.